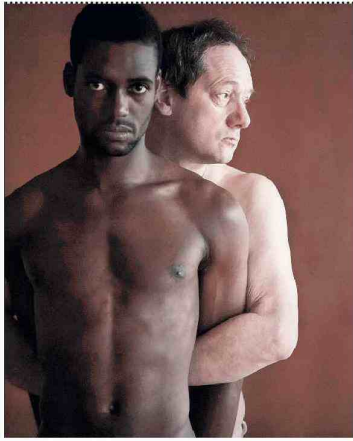

'Rijk en indrukwekkend toneel'

Toneelgroep Amsterdam speelt 'In ongenade'

's-HERTOGENBOSCH - 'In ongenade' is de veelgeprezen en magistrale roman van de Zuid-Afrikaanse schrijver John M. Coetzee. Hij beschrijft een docent poëzie, David Lurie van tweeënvijftig, die met zijn dochter wordt overvallen door een groepje zwarten. In de nasleep van het drama blijkt hoezeer vader en dochter elk in een ander Zuid-Afrika leven, hij nog volop in het oude, zij in het nieuwe. Ondertussen leert hij zichzelf zien, zoals hij is: niet meer de ongevaarlijk gewaande, aantrekkelijke intellectueel die met jonge meisjes flirt, maar een man die zijn beste tijd heeft gehad. Theater aan de Parade sprak met Gijs Scholten van Aschat, één van de hoofdrolspelers in de toneelbewerking van 'In ongenade', over het stuk, vaderlijk instinct en mobiele telefoons.

Gijs Scholten van Aschat en Sergio Hasselbaink in 'In ongenade'

Foto: Jan Versweyveld.

Door Lonneke Voets

Is er wellicht een karakterovereenkomst tussen jou en David Lurie? Maakt dit het acteerwerk juist makkelijker of moeilijker?

"Er zijn eigenschappen die we delen, leeftijd enzo, maar karaktereigenschappen zou ik niet zo gauw zien. Ik denk dat, op het moment dat hij en zijn dochter belaagd worden en in gevaar zijn, er een soort instinctieve reactie volgt bij hem die universeel is en voor iedere vader te snappen is, dus ook voor mij. Een overeenkomst zou kunnen zijn: Lurie houdt van het woord en van muziek. Ik ook. Dit alles maakt het niet perse makkelijker of moeilijker te spelen."

Hoe bevalt de samenwerking met Sergio Hasselbaink en andere collega acteurs van Toneelgroep Amsterdam?

"Uitstekend. We hebben onder leiding van regisseur Luk Perceval erg prettig gewerkt en ik denk dat hij van al deze verschillende mensen een eenheid heeft gesmeed."

Je speelt regelmatig dagelijks in een voorstelling. Eist dat mentaal/fysiek zijn tol? Hoe blijf je een tournee lang enthousiast?

"Concentratie en toewijding. Deze voorstelling is zwaar in die zin dat je tijdens het spelen weinig tijd hebt om te recupereren. Je komt op en gaat twee uur later af. Ik zorg dus dat ik ruim van te voren in de schouwburg ben om goed gefocust te zijn. Als de voorstelling eenmaal begonnen is, moet je klaar zijn, dus focussen is erg belangrijk. Om het elke avond spannend te houden moet je jezelf zoveel mogelijk vrijheid geven, binnen het vaste kader. Proberen elke avond in het "nu" te zijn en niet te veel denken aan hoe je het de vorige avond hebt gedaan. Andere voorstellingen, zoals 'De Russen!' en 'Kinderen van de zon' zijn eenvoudiger voor mij en vergen dus minder energie en voorbereiding."

In Amsterdam ging tijdens de voorstelling een mobiele telefoon af. Je improviseerde en vroeg als professor Lurie: 'Is dat voor mij?' Wat gaat er op zo'n moment door je heen?

"Aangezien het eerste deel het contact met de zaal essentieel is, kon ik dit niet negeren. Even speelde ik met de gedachte om zijn telefoon af te nemen, zoals een leraar in zo'n geval zou doen, maar dat is een te grote inbreuk op de voorstelling, dus liet ik het hierbij."

Verheug je erop om naar 's-Hertogenbosch te komen en Bossche Bollen te eten?

"Ik heb een vakantiehuis in de buurt van Vught in de bossen, waar ik al vanaf mijn vierde kom, dus 's-Hertogenbosch is voor mij een beetje thuishaven. De Bossche Bol laat ik staan, te machtig om dit stuk op te spelen."